

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202333
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318202333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej PhD. predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 24 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 366 13 843, proti žalovanej L. D., L.. XX.XX.XXXX, J. K. Y. XXX/ X, XXX XX C., o zaplatenie 335,71 eura s prísl., odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/81/2018-43 zo dňa 25.10.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku v spojení s opravným uznesením č.k. 12Csp/81/2018-77 zo dňa 10.5.2019 a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 197,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 56,99 eura od 10.06.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 54,98 eura od 10.07.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,97 eura od 11.08.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,97 eura od 10.09.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,04 eura od 10.10.2015 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie 137,76 eura zamietol. Priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18% s tým že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, a uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 365,71 eura (správne 335,71 eura) istiny s prísl. z dôvodu neuhradených faktúr žalovanou za poskytované verejné služby na základe uzatvorenej zmluvy o poskytovaní verejných služieb s právnym predchodcom žalobcu dňa 04.03.2015 vrátane dodatku, na základe ktorého bola aktivácia programu služieb Happy M Naj a zároveň bolo žalovanej poskytnuté zariadenie Y. K. XXX N. za akciovú kúpnu cenu 19,- eur. Žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a pre prípad porušenia povinností bola dohodnutá zmluvná pokuta, ktorej základom pre výpočet za porušenie záväzku viazanosti bola suma špecifikovaná v tabuľke č. 1 t.j. 190,- eur, ktorá zohľadňuje benefity poskytované účastníkovi podľa dodatku k zmluve. Zmluvná pokuta je vypočítaná podľa vzorca: vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/ celkový počet dní doby viazanosti * základ pre výpočet) t.j. 137,76 eura = 190 eur - (201/731*190). Zmluvná pokuta bola vyúčtovaná na základe skutočnosti, že žalovaná porušila povinnosť platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Z tohto dôvodu si žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 uplatnil z titulu zmluvnej pokuty sumu 137,76

eura. Súčasťou uplatneného nároku boli aj neuhradené faktúry za poskytnuté služby a to faktúra č. XXXXXXXXXXXX v sume 56,99 eura, č. XXXXXXXXXXXX v sume 54,98 eura, č. XXXXXXXXXXXX v sume 28,97 eura, č. XXXXXXXXXXXX v sume 28,97 eura, č. XXXXXXXXXXXX v sume 28,04 eura. Uplatnená zmluvná pokuta vo výške 137,76 eura bola vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 489, § 491 ods. 1, § 52, § 53 ods. 1, 2, 5, 10, § 544 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. a/, b/ zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona 351/2011 Z.z.) a uviedol, že zmluvu o elektronických komunikáciách posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Poukázal na charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy s tým, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalovaná neuhradila faktúry za služby, ktoré jej právny predchodca žalobcu poskytol v celkovej výške 252,54 eura z ktorej faktúry žalobca uplatnil sumu 197,95 eura. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie vyhovel žalobe ohľadne sumy 197,95 eura, v ktorej časti považoval žalobu za dôvodnú s tým, že súčasťou priznanej istiny je aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 56,99 eura od 10.06.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 54,98 eura od 10.07.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,97 eura od 11.08.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,97 eura od 10.09.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,04 eura od 10.10.2015 do zaplatenia t.j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty uviedol, že žalobca si uplatnil nárok v zmysle zmluvných dojednaní obsiahnutých v dodatku, ktorý právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvorili dňa 04.03.2015 a to v zmysle bodu 3 dodatku. Podľa uvedeného bodu žalovaná sa zaviazala po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom a využívať služby podniku, nevykonať žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy a riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Porušením záväzku viazanosti mala byť výpoveď zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti, žiadosť účastníka o prenesie tel. čísla k inému podniku poskytujúceho služby elektronických komunikácií, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu zmluvy počas dojednanej doby viazanosti, ďalej nezaplatenie ceny za poskytnuté služby do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo od zmluvy odstúpiť. Porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty.

Súd prvej inštancie citoval ust. § 44 ods. 5, 11 zákona č. 351/2011 Z.z. a uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Jedná sa o dojednanie, ktoré obmedzuje žalovanú na jej právach, ktoré vyplývajú priamo zo zákona č. 351/2011 Z.z. Nárok na zmluvnú pokutu, okrem prípadu porušenia povinností na strane žalovanej tým, že včas a riadne neuhradí svoj splatný záväzok voči žalobcovi je dojednaný aj pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalobcu formou výpovede počas doby viazanosti pre prípad zmeny poskytovateľa telekomunikačných služieb, čím zo strany žalobcu dochádza k značnému zásahu do jeho práv, nakoľko uplatnenie týchto zákonných práv zo strany žalovanej je sankcionované zo strany žalobcu zmluvnou pokutou. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že dojednanie o zmluvnej pokute je súčasťou formulárovej zmluvy vyhotovenej žalobcom a teda žalovaná nemala možnosť privodiť jej zmenu nakoľko tým, že mala záujem o poskytovanú službu, musela prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom - žalobcom vrátane ustanovení o zmluvnej pokute. Takéto dojednanie súd prvej inštancie nepovažoval za individuálne dojednané v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo okolnosti týkajúce sa individuálneho dojednania preukázané neboli. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 137,76 eura zamietol ako nedôvodný.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 Civilného sporového poriadku tak, že stanovením pomeru úspechu a neúspechu strán v spore priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18%, ktorý bol úspešný čo do sumy 197,95 eura s prísl. a neúspešný čo do výšky 137,76 eura.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobcu. Namietal zamietavý výrok v časti nároku na zmluvnú pokutu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia.

Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu a žalovaná si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku, ktorý je definovaný v bode 3 dodatku. Zdôraznil porušenie povinnosti žalovanej riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb, ako aj to, že zmluvná pokuta plní prevenčnú (zabezpečovaciu) funkciu, ale aj reparačnú (uhradzovaciu) funkciu, tiež predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť. Namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nevysporiadal s ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, ktorých obsah špecifikoval s tým že naopak pristúpil k hodnoteniu podmienky v čisto všeobecnej rovine. Poukázal na to že nárokovaná výška zmluvnej pokuty zohľadňuje konkrétne okolnosti vo vzťahu k výške dlžnej sumy časového obdobia v ktorom bola žalovaná v omeškaní ako závažnosť porušenia povinností. Nesúhlasil s názorom súdu, že by zmluvná pokuta nebola výsledkom individuálneho dojednania účastníkov. Zmluvná pokuta predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Podotkol, že zmluvná pokuta bola v dodatku vyjadrená degresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti do doby prerušenia poskytovania služieb. Poukázal na rozhodovaciu prax iného všeobecného súdu. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok v zamietavom výroku a žalobe vyhovieť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

3. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Opravným uznesením č.k. 12Csp/81/2018-77 zo dňa 10.5.2019, súd prvej inštancie opravil záhlavie napadnutého rozhodnutia.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 2.10.2019 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie 137,76 eura zamietol, nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, s výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne uplatnený nárok právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

6. K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnenú námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za dôvodnú. Z obsahu zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej dňa 4.3.2015 vrátane dodatku k zmluve z bodu 3. vyplýva, že strany sporu, resp. právny predchodca žalobcu sa dohodli na dobe viazanosti 24 mesiacov s tým, že pre prípad porušenia tejto povinnosti bola dohodnutá zmluvná pokuta. Súd prvej inštancie správne poukázal na spotrebiteľskú zmluvu, ako aj na právnu úpravu vyplývajúcu z ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 137,76 eura.

7. Zmluvná pokuta je zabezpečovací inštitút, ktorého predpokladom pre vznik zabezpečenia záväzku zmluvnou pokutou je zmluva, na základe ktorej veriteľ a dlžník sa dohodnú na tom, že účastník záväzkového vzťahu, ktorý poruší dohodnutú zmluvnú povinnosť, zaplatí zmluvnú pokutu a to aj vtedy,

keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Pre platnosť dojednania zmluvnej pokuty sa vyžaduje, že zmluva bola uzavretá v písomnej forme a bola určená dohodnutá výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Absencia čo len jedného z uvedených predpokladov má za následok neplatnosť zmluvného dojednania zabezpečenia záväzku.

V danom prípade súd prvej inštancie náležite skúmal dojednané zmluvné podmienky vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a správne poukázal na to, že zmluvná pokuta bola dojednaná aj v prípade dania výpovede zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu (§ 44 ods. 1 zákona č. 351/2001 Z.z.). Vzhľadom na formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemohla ovplyvniť, spotrebiteľskú zmluvu, súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalobca nepreukázal individuálne dojednanie zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvnej pokuty. V zmysle ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dojednané zmluvné podmienky spôsobujú nerovnováhu v zmluvných právach a povinnostiach strán sporu, a preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je dôvodný s poukazom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa dojednanej zmluvnej pokuty vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

8. Vo vzťahu k uplatnenej námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa s ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že uplatnenú námietku nepovažoval za dôvodnú, lebo súd prvej inštancie náležite posudzoval dojednané zmluvné podmienky v súlade s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednané zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je v rozpore so zákonom č. 351/2011 Z.z. ohľadne dojednania zmluvnej pokuty aj pre prípad výpovede zmluvy o poskytnutí telekomunikačných služieb i napriek tomu, že zákon možnosť výpovede pripúšťa s uvedením dôvodu, ako aj bezdôvodne.

9. Pokiaľ právny zástupca žalobcu poukázal na to, že zmluvná pokuta bola vyjadrená regresívnym spôsobom s tým, že má predstavovať paušalizovanú náhradu škody, k tomu odvolací súd uvádza, že predmetom nároku bola zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút vyplývajúci z ust. § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré náležitosti dojednania súd prvej inštancie náležite posúdil. Pokiaľ by žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody, bolo povinnosťou žalobcu preukázať zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi škodou a zavinením. Predmetom uplatneného nároku však bola zmluvná pokuta.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu proti zamietavému výroku o nepriznaní 137,76 eura za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s opravným uznesením č.k. 12Csp/81/2018-77 zo dňa 10.5.2019.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní vyplývajúcej z ust. § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu žalovanej trov odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila, a preto odvolací súd v záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán sporu v súlade so zásadou procesnej ekonomie (čl. 4 v spojení s čl. 17 Základných princípov CSP) žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej

veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.